

Meni draga osoba

Osoba koja je meni izuzetno draga jeste moj rođeni brat, Mihajlo.

Mihajlo je dečak niskog rasta, crne kose, braon očiju i obožava da igra fudbal, kao i ja. On je veoma živahan i nemiran. Ide u drugi razred osnovne škole i odličan je đak. Kada zajedno igramo fudbal na obližnjem igralištu, nesavladivi smo tandem. Mihajlo trenira fudbal za FK "Borac" iz Starčeva. Njegova pozicija je centarfor i on je neverovatan golgeter. Kada se on i ja vratimo sa naših utakmica, tata nas časti sokom i kolačima. Pored svega, Mihajlo je veoma druželjubiv. Voli da se igra sa našim psom Lakijem. Svakog dana on i ja uzmemo loptu i zajedno treniramo. Kada dođe večer, mama napravi kokice i svi se zajedno okupimo i gledamo filmove koji su pomalo strašni. Tata i ja neprekidno gledamo, dok se mama i Mihajlo plaše strašnih scena. Mnogo volim Mihajla i mislim da moj život ne bi bio potpun da nema njega.

Ovo je bio opis mog brata koji mi je mnogo drag zato što voli da igra fudbal samnom i zato što zna kako da usreći nekoga.

Dušan Mačkić 6/2

To ću uvek pamtiti

Svako od nas ima neki lep doživljaj koji će uvek pamtiti.

To se dogodilo pre pet godina, na dan kada sam krenula u prvi razred. Probudila sam se i sva srećna počela da se oblačim. Kasnije sam krenula na prozivku u školu sa mamom i tatom. Dok sam išla, razmišljala sam s kim ću ići u razred. Kada smo stigli radosno sam istrčala iz kola i krenula prema ulazu. Prozivka se odložila u sali za fizičko. Sala je bila prepuna. Progurala sam se do moje najbolje drugarice. Ona i ja smo želele da idemo u isto odeljenje, ali je ona želela da ide kod učiteljice Snežane Filipović, a ja kod učiteljice Dorike Žurban. Posle prozivke svako odeljenje je otišlo do svoje učiteljice. Moja najbolja drugarica i ja nismo bile u istom razredu, ali smo išle kod učiteljica koje smo želele. U učionici nam je učiteljica podelila zeleni prsluk i zelenu narukvicu sa natpisom školarica, ili školarac. Pričala nam je gde je koja učionica i šta će nam trebati za školu. Tamo smo bili jedan čas, a onda krenuli kući. Čim sam izašla iz škole, počela sam da prepričavam mami sve što je učiteljica rekla, a tati sam pokazala prsluk i narukvicu.

Eto to je jedan od mojih nezaboravnih doživljaja.

Ksenija Krasnić 5/2

Jednog jutra kada sam se probudio tata me je pozvao u kuhinju. Pokazao mi je karte za fudbalsku utakmicu Partizan - Tromsø. Obradovao sam se i jedva čekao da krenemo. Najzad, tata me je pozvao i krenuli smo. Kada smo stigli do Auto-komande čulo se navijanje sa stadiona. Kada smo stigli do stadiona čulo se jako navijanje. Ušli smo na stadion i videli da su igrači već na terenu. Na semaforu je pisalo da je na stadionu bilo prisutno trideset i tri hiljade gledalaca. Bila je jako zanimljiva utakmica, a rezultat nula-nula. Drugo poluvreme je počelo identičnim rezultatom. U 69. minutu igrač Tromsøa je pogrešio, ali na njihovu sreću golman je odbranio. Lopta se odbila u korner. Posle tog kornera igrač Partizana Ivan Ivanov je dao vodeći gol. Tromsø se nije predavao i ubrzo je imao priliku za gol, ali je golman odbranio. To je bila poslednja prilika na meču i Partizan je otišao u Ligu Evrope. Ovo je doživljaj koji ću uvek pamtiti.

Luka Vasić 5/2

Jedna jesenja šetnja

Stigla je jesen, listopadno drveće u parku mog sela lagano ispušta svoje lišće. Isto tako u ovoj nedelji ja idem ujutru u školu.

Svako jutro ustajem u sedam i obično dok se spremam za školu, smrzavam se. Pogledam kroz prozor, ali magla na staklima mi to ne dozvoljava. Polako krećem u školu, i posmatram okolinu. Jak miris mokrog i otpalog lišća širi se, a dimnjaci na kućama lagano pućkaju. Stižem i do parka preko puta škole. Idem stazama i gledam kako kesteni padaju na zemlju, a mokri listići ih lagano dočekaju. Kako jesen dolazi čini se da je priroda sve tamnija, park se pretvorio u šareni ćilim ispleten žutim, narandžastim i crvenim raznim drugim bojama obasjani jutarnjim porvim zracima. Konačno stižem do škole lepo razbuđena od hladnog, vlažnog vazduha. Stigla sam u školu, išla na časove i gotovo, kraj dana. Krećem kući i kad dođem do svoje kapije već osećam jak miris maminih zimskim ruža.

Ne volim jesen, zbog kišovotog i hladnog vremena, ali se radujem dolasku zime i zimskim čarolijama.

Andela Arsić 6/2

Jedan stari zanat

Dok smo sedeli i razgovarali deda Zdravko i ja, shvatila sam da su zanati bili cenjeni, ali i jako teški. Kažem ti ja čedo moje: "Bio sam ti ja najbolji zanatlija u selu. Nije mi bilo ravnog. Kako svane i petlovi se jave, ja sam već povezao moju kovačku kecelju. U tom dođe moja baba Julia, donese kafu, rakijicu i ratluk i tako ti počne dan. Imao sam radionicu punu starudije i koje čega.... Sve mi je to bilo važno. Imao sam čekić i nakovanj, star čak sto godina, makaze, bakar, gvožđe, limove... A što sam potkivao konje! Na sredini radionice stajao mi je sto, prepun potkovic. Pravio sam ih sam.... Pravio sam kovačku vatru, na kojoj sam grejao gvožđe do usijanja. Otkivao sam plugove, potkivao konje, i radio ostale kovačke radnje. Za kovača sam učio u staroj birtiji (kafani) i kovačkoj radnji kod Pere. Bio sam najbolji šegrt.... Ali sad, sad ti je sve drugačije. Svi nekuda žure, bave se poslovima koji donose mnogo novca, a malo rada....

Starih zanata i zanatlija je sve manje, stare vrednosti i bogatstva ostaju u pričama starih dedova kao ja! "

Ana Marinković 7/3

Danas nam je divan dan

Božić je jedan od najsvečanijih dana u godini. To je dan kad slavimo rođenje Isusa Hrista. Toga dana tata obično ustaje ranije, mama takođe ustaje rano da bi stigla da pripremi božićnu trpezu. Brat i ja smo poranili da bi smo pomogli tati i mami. Brat pomaže tati da pripremi pečenicu, jagnjetinu ili prasetinu. Za to vreme ja pomažem mami da pripremi česnicu i ostale božićne poslastice. Svi željno iščekujemo prvog gosta. Prvi gost koji dođe u kuću na Božić je položajnik. Kada ide u kuću prvo čestita Božić ukućanima: "Hristos se rodi", a mi uzvratimo: "Vaistinu se rodi", a zatim ga tata vodi do šporeta da prodžara vatru badnjakom. Prito se položajnik trudi da napravi što više varnica. Dok pravi varnice izgovara reči: "Koliko žarica toliko

parica, koliko iskrica toliko ljubavi, sreće, zdravlja i veselja u sledećoj godini. Kda se cela porodica okupi za trpezom prvo se lomi česnica. To je Božićni kolač u koji se stavlja novčić. Svi željno isčekuju da će baš oni dobiti parče česnice u kome će biti novčić. Veruje se da će onaj ko bude dobio novčić imati najviše sreće u sledećoj godini. Ove godine sam ponovo ja dobila novčić iz česnice. Svi su mi poželeli da mi novčić donese sreće, zdravlja i uspeha u životu.

Nakon toga nastaje pravo slavlje. Svi nazdravljamo, pijemo, jedemo i sladimo se prebogatom božićnom trpezom.

Ivana Antić 6/3